

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Audiencia Provincial de Oviedo — Uitlegging van artikel 3, lid 1, van richtlijn 93/13/EEG van de Raad van 5 april 1993 betreffende oneerlijke bedingen in consumentenovereenkomsten (PB L 95, blz. 29) — Begrip „aanzienlijke verstoring van het evenwicht” — In aanmerking te nemen criteria

Dictum

Artikel 3, lid 1, van richtlijn 93/13/EEG van de Raad van 5 april 1993 betreffende oneerlijke bedingen in consumentenovereenkomsten moet aldus worden uitgelegd dat:

- het voor een „aanzienlijke verstoring van het evenwicht” niet nodig is dat de kosten die uit hoofde van een contractueel beding ten laste komen van de consument, in verhouding tot het bedrag van de betrokken transactie ernstige financiële gevolgen voor hem hebben, maar reeds voldoende is dat de rechtspositie waarin die consument als partij bij de overeenkomst verkeert krachtens de toepasselijke nationale bepalingen, in voldoende ernstige mate wordt aangetast doordat de inhoud van de rechten die de consument volgens die bepalingen aan die overeenkomst ontleent, wordt beperkt of de uitoefening van die rechten wordt belemmerd dan wel doordat aan de consument een extra verplichting wordt opgelegd waarin de nationale bepalingen niet voorzien;
- het aan de verwijzende rechter staat om, bij zijn beoordeling of er eventueel sprake is van een aanzienlijke verstoring van het evenwicht, alle omstandigheden rond de sluiting van de overeenkomst alsook alle andere bedingen daarvan in aanmerking te nemen, rekening houdend met de aard van het goed of de dienst waarop die overeenkomst betrekking heeft.

(¹) PB C 227 van 28.7.2012.

Arrest van het Hof (Grote kamer) van 22 januari 2014 — Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland/Europees Parlement, Raad van de Europese Unie

(Zaak C-270/12 P) (¹)

(Verordening (EU) nr. 236/2012 — Short selling en bepaalde aspecten van kredietverzuimswaps — Artikel 28 — Geldigheid — Rechtsgrondslag — Interventiebevoegdheden van Europese Autoriteit voor effecten en markten in uitzonderlijke omstandigheden)

(2014/C 85/06)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland (vertegenwoordigers: A. Robinson, gemachtigde, bijgestaan door J. Stratford, QC, en A. Henshaw, barrister)

Verwerende partijen: Europees Parlement (vertegenwoordigers: A. Neergaard, R. Van de Westelaken, D. Gauci en A. Gros-Tchorbadjiyska, gemachtigden), Raad van de Europese Unie (vertegenwoordigers: H. Legal, A. De Elera en E. Dumitriu-Segnana, gemachtigden)

Interveniërende partijen aan de zijde van verwerende partijen: Koninkrijk Spanje (vertegenwoordiger: A. Rubio González, gemachtigde), Franse Republiek (vertegenwoordigers: G. de Bergues, D. Colas en E. Ranaivoson, gemachtigden), Italiaanse Republiek (vertegenwoordigers: G. Palmieri, gemachtigde, bijgestaan door F. Urbani Neri, avvocato dello Stato), Europese Commissie (vertegenwoordigers: T. van Rijn, B. Smulders, C. Zadra en R. Vasileva, gemachtigden)

Voorwerp

Beroep tot nietigverklaring — Geldigheid van artikel 28 van verordening (EU) nr. 236/2012 van het Europees Parlement en de Raad van 14 maart 2012 betreffende short selling en bepaalde aspecten van kredietverzuimswaps (PB L 86, blz. 1) — Institutioneel evenwicht — Niet-naleving van de in de rechtspraak van het Hof vastgestelde voorwaarden voor de delegatie van bevoegdheden aan de agentschappen — Schending van de artikelen 290 VWEU en 291 VWEU — Schending van artikel 114 VWEU — Toekenning van interventiebevoegdheden aan de Europese Autoriteit voor effecten en markten (ESMA) — Beoordelingsmarge van ESMA met betrekking tot de noodzaak van haar interventie en de te nemen maatregelen — Aard van de maatregelen die ESMA kan nemen

Dictum

- 1) Het beroep wordt verworpen.
- 2) Het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland wordt verwezen in de kosten.
- 3) Het Koninkrijk Spanje, de Franse Republiek, de Italiaanse Republiek en de Europese Commissie dragen hun eigen kosten.

(¹) PB C 273 van 8.9.2012.

Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 16 januari 2014 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Bundesfinanzhof — Duitsland) — Finanzamt Düsseldorf-Mitte/Ibero Tours GmbH

(Zaak C-300/12) (¹)

(Belasting over toegevoegde waarde — Handelingen van reisbureaus — Verlening van korting aan reizigers — Bepaling van heffingsmaatstaf voor diensten in het kader van optreden als tussenpersoon)

(2014/C 85/07)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Bundesfinanzhof

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Finanzamt Düsseldorf-Mitte

Verwerende partij: Ibero Tours GmbH

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Bundesfinanzhof — Uitlegging van de artikelen 11, C, lid 1, en 26, van de Zesde richtlijn (77/388/EEG) van de Raad van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der lidstaten inzake omzetbelasting — Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde: uniforme grondslag (PB L 145, blz. 1) — Handelingen van reisbureaus — Verlening van kortingen aan reizigers waardoor de provisie van het reisbureau vermindert — Bepaling van de heffingsmaatstaf voor de bemiddelingsdienst

Dictum

De bepalingen van de Zesde richtlijn (77/388/EEG) van de Raad van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der lidstaten inzake omzetbelasting — Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde: uniforme grondslag, moeten aldus worden uitgelegd dat de door het Hof van Justitie van de Europese Unie in het arrest van 24 oktober 1996, Elida Gibbs (C-317/94), vastgestelde beginselen voor de bepaling van de maatstaf van heffing van de belasting over de toegevoegde waarde niet van toepassing zijn wanneer een reisbureau dat optreedt als tussenpersoon op eigen initiatief en op eigen kosten aan de eindverbruiker korting verleent op de hoofddienst, die wordt verricht door een touroperator.

(¹) PB C 287 van 22.9.2012.

Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 16 januari 2014 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Bundesgerichtshof — Duitsland) — Ralph Schmid (curator in het faillissement van Aletta Zimmermann)/ Lilly Hertel

(Zaak C-328/12) (¹)

(Prejudiciële verwijzing — Justitiële samenwerking in burgerlijke zaken — Verordening (EG) nr. 1346/2000 — Insolventieprocedures — Faillissementspauliana — Woonplaats van verweerder in derde staat — Bevoegdheid van rechter van lidstaat waar centrum van voornaamste belangen van schuldenaar ligt)

(2014/C 85/08)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Bundesgerichtshof

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Ralph Schmid (curator in het faillissement van Aletta Zimmermann)

Verwerende partij: Lilly Hertel

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Bundesgerichtshof — Uitlegging van artikel 3, lid 1, van verordening (EG) nr. 1346/2000 van de Raad van 29 mei 2000 betreffende insolventieprocedures (PB L 160, blz. 1) — Bevoegdheid van het gerecht van de lidstaat waar het centrum van de voornaamste belangen van de schuldenaar gelegen is om beslissingen te nemen die rechtstreeks volgen uit de insolventieprocedure — Faillissementspauliana (Insolvenzanfechtungsklage) tegen een verweerder die zijn woonplaats in een derde staat heeft

Dictum

Artikel 3, lid 1, van verordening (EG) nr. 1346/2000 van de Raad van 29 mei 2000 betreffende insolventieprocedures moet aldus worden uitgelegd dat de rechters van de lidstaat op het grondgebied waarvan de insolventieprocedure is geopend, bevoegd zijn om uitspraak te doen over een faillissementspauliana die is gericht tegen een verweerder die zijn woonplaats niet in een lidstaat heeft.

(¹) PB C 303 van 6.10.2012.

Arrest van het Hof (Tweede kamer) van 23 januari 2014 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Tribunale di Tivoli — Italië) — Enrico Petillo, Carlo Petillo/Unipol

(Zaak C-371/12) (¹)

(Verzekering tegen wettelijke aansprakelijkheid waartoe deelneming aan verkeer van motorrijtuigen aanleiding kan geven — Richtlijnen 72/166/EEG, 84/5/EEG, 90/232/EEG, 2009/103/EEG — Verkeersongeval — Immateriële schade — Vergoeding — Nationale bepalingen houdende bijzondere berekeningswijze in geval van verkeersongevallen die voor slachtoffers minder gunstig is dan berekening krachtens wettelijke aansprakelijkheidsstelsel naar gemeen burgerlijk recht — Verenigbaarheid met richtlijnen)

(2014/C 85/09)

Procestaal: Italiaans

Verwijzende rechter

Tribunale di Tivoli